

РЕШЕНИЕ

№ 3142

гр. София, 14.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 14.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9064** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба с вх. № 32-264010 от 10.09.2020 г., по описа на АМ, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез управителя В. Л. чрез адв.Г., срещу Решение с рег. № 32 - 250559/27.08.2020г на Директора на ТД С. Морска към Митническа декларация МД с MRN 20 BG002002027610R1/06.04.2020.

Жалбоподателят твърди, че оспореното решение е издадено при допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Моли съда да го отмени и да присъди сторените в производството разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът – Директора на ТД С. Морска в Агенция Митници, чрез процесуалния си представител юрк. К., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурор Ю. от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана и следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд София - град, Първо отделение, 43 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

На 06.04.2020г в Митнически пункт В. при ТД С. морска [фирма] декларира на

режим “допускане за свободно обръщение” на стока “замразено говеждо шкембе, 1019 колета, 25143.35 кг бруто и 24456 кг. нето, държава на износ Н. З., с произход Н. З., условие на доставката CIF В., с фактурна стойност 53803.20 евро и декларирана митническа стойност в размер на 4,30 лв./кг. нето тегло. Към митническата декларация за допускане на свободно обръщение са приложени фактура №680100000189/20.02.2020г., опаковъчен лист от 29.01.2020г., коносамент от 11.02.2020г., застрахователен сертификат, Ветеринарен сертификат, Единен здравен документ за въвеждане, нареждане за проверка, платежни документи за внесени държавни вземания, фактура за транспортни и др. разходи. Стоката, попадала в списъка на стоки с висок риск за финансовите интереси на ЕС, утвърден със Заповед № ЗМФ-30/14.01.2020г на МФ на осн. чл.66в от ЗМ.

Стоката, описана в придружаващите документи като говеждо шкембе на парчета е класирана в код по КН 05040000, код по Т. [ЕГН] с определена справедлива цена за ЕС за обезпечаване на вземанията 14,47 лв./кг. нето тегло. Приложимото мито е 0%, а ДДС- 20 %. Митническите органи са изискали обезпечение в размер, осигуряващ плащането на митническите задължения, изчислени на база справедливите цени за тази стока- 14,47 лв/кг. Вносителят е предоставил исканото обезпечение в размер на 49 730.00 лв. Митническите органи са извършили частична физическа проверка на декларираната стока с протокол от 07. 04. 2020г., в който е описано ,че стоката отговаря по вид, произход и е в срок на годност по етикет. Въпреки това за тях възникнали основателни съмнения за декларираната митническа стойност. Били изискани от вносителя допълнителни документи в подкрепа на декларираната митническа стойност. Същият представил потвърждение на поръчката между купувача и продавача, с който вносителят договорил експедиция на един контейнер със замразено говеждо шкембе на цена 2,20 евро /кг., търговска фактура от 20.02.2020г. за сумата от 53 803.20 евро за 24 456 кг. нето тегло, съответно единична цена от 2.20 евро/кг., нотификация за извършен банков превод от 18.03.2020г по същата фактура на стойност 53 803.20 евро, застрахователна полица в размер на 56 499, 36 евро, пристанище за натоварване Тауранга, Н. З., застраховката е с 5% добавка от продажната цена, коносамент, сертификат за произход, стандартна декларация за износ към поръчка за доставка, издадена от служба „Митници“ на Н. З., както и допълнителна информация. Според митническите органи статистическите данни за митническата стойност на стоки по код по КН 05040000 с произход Н. З. към 2019г. показват, че за България тази стойност е най ниска- 219, 31 евро /100кг. и е три пъти по - ниска от средната за всички държави членки - 591, 222 евро/100кг. Според тях справедливата цена на стока от същия код по КН 05040000 към ЕС е 7,40 евро/ кг. Според митническите органи в случая била неприложима хипотезата на чл. 70 пар. 1 от Регламент 952/2013 за определяне на митническата стойност на стоката, която да е равна на договорната им стойност. Тъй като те считат, че е налице разлика в декларираната цена и среднестатистическата митническа стойност, то възниквало основание за пораждаване на обосновани съмнения за отхвърляне на декларираната митническа стойност, без да се оспорва автентичността на представената търговска фактура. Ето защо и митническият орган пристъпил към определяне на митническата стойност по реда на чл.74 пар. 1 вр. пар.2 от Регламент 952/2013. При последователно прилагане на хипотезите на б. а - г от пар. 2 на чл.74, митническият орган е приел, че не би могъл да определи митническата стойност на стоките по нито един от заложените в регламента критерии. Ето защо и е пристъпил към определяне

на стойността по реда на чл.74 пар. 3 от Регламента - чрез разумни способности, съвместими с принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията. Приел е, също така, че приложим е чл.144 пар. 2 от Регламент за изпълнение №2015/2447, поради липсата на данни по пар. 1 за определени преди това митнически стойности, които не са необичайно ниски. Предвид анализа на статистическите данни на стоките по КН 05040000, цената на посочената стока от Н. З. към България е прието, че е занижена повече от 3 пъти, спрямо среднестатистическата цена за ЕС. Премливото равнище на внос в ЕС не следва да се различава с повече от 50% от среднестатистическия размер на покупните цени при вноса на стоки с еднакъв код. В заключение по този ред митническият орган е определил цена на стоката замразено телешко внос от Н. З. в размер на 7,30 лв/ кг и е определил митническата стойност в този размер.

Именно поради тази причина с Решение рег. № 32 – 250559/27.08.2020г. на Директора на ТД С. Морска към Митническа декларация МД с MRN 20 BG002002027610R1/06.04.2020г. е определена митническа стойност на стоката в размер на 178528.80 лв/ нето тегло 24456 кг. по 7,30 лв./ кг./ и е определен размер на дължим ДДС в размер на 14 659.77 лв.

Решението е връчено на оспорващия на дата 31. 08. 2020г. ,а жалбата е депозирана на 10. 09. 2021г. ,поради което е и допустима.

В рамките на производството освен писмените доказателства, приети по преписката бе назначена ССЕ. От заключението на вещото лице се установява, че плащането на процесните стоки е извършено по банков път между BVBA A. F. и [фирма]. Основанието за плащане е фактура № 680100000189/20.02.2020г. с предмет на доставката замразено говеждо шкембе 1019 колета, 25143.35 кг. бруто и 24 456.00 кг. нето за сумата от 53 803.20 евро. Вещото лице е направило извод, че е налице съответствие между платената цена на стоките и декларираната стойност по процесната митническа декларация. Размерът на реално платената цена по процесната фактура е 105 160.08 лева. Определената от митническата администрация справедлива цена е 353 878.32 лева.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и логично, съответстващо на останалите писмени доказателства по спора.

Административен съд София - град, Първо отделение, 43 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното: Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна. Оспореното решение е издадено от компетентен съгласно нормата на чл. 19 от Закона за митниците орган, в обема на правомощията му. Издадено е в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, в т.ч. фактически и правни основания за издаването му.

Административният орган е следвал правилата на чл.70 и чл.72 параграф 2 б. А до г от Регламент № 952/2013. Факт е, че за да се изключат критериите за определяне на митническата стойност по реда на чл.70 пар.1 от Регламента, вр. чл.72 параграф 2 б.а до г, за да се приложи разпоредбата на чл.72 пар.3 от Регламента органът следва да обоснове защо в нито една от тези хипотези ,които са взаимно изключващи се и

отхвърлянето на всяка води до приложението на следващата.

В тази насока приетите по делото писмени доказателства- потвърждение на поръчката между купувача и продавача, с който вносителят договорил експедиция на един контейнер със замразено говеждо шкембе на цена 2,20 евро /кг., търговска фактура от 20.02.2020г. за сумата от 53 803.20 евро за 24 456 кг. нето тегло, съответно единична цена от 2.20 евро/кг., нотификация за извършен банков превод от 18.03.2020г по същата фактура на стойност 53 803.20 евро, застрахователна полица в размер на 56 499, 36 евро, пристанище за натоварване Тауранга, Н. З., застраховката е с 5% добавка от продажната цена, коносамент, сертификат за произход, стандартна декларация за износ към поръчка за доставка, издадена от служба „Митници“ на Н. З., както и заключението на вещото лице, което е категорично, че митническата стойност на стоките по процесната митническа декларация е съответна на тази по фактурите, плащането по фактурите е извършено по банков път, при съответствие между платената цена на стоките и декларираната стойност по процесната митническа декларация. Всички тези факти налагат митническият орган да приложи като основа за определяне на митническата стойност на стоката разпоредбата на чл. 70 пар. 1 от Регламента. Съгласно константната практика на ВАС възникването на съмнения дали декларираната стойност представлява цялата платена или подлежаща на плащане сума следва да се основава на действителни факти- разминаване на стойностите във фактурата, разлика между договореното и платеното като цена, разлика между фактурираното и доставено количество на стоките. В случая подобен вид разминаване липсва. Определящият критерий за стойността по чл.70 пар.1 от Регламента е продажната цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на съюза- решение № 3477/06.03.2020г по адм. Дело № 9704/2019г на ВАС VIII отд. Въз основа на заключението на вещото лице е установен фактът на плащане, както и това, че плащането е осъществено в договорените между страните размери. Митническите органи неправилно интерпретират тълкуването, дадено от СЕС с Решение 16 юни 2016г., С-291/15. С това решение Съдът на ЕС е приел, че чл. 181а от Регламент (ЕИО) №2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на митническите органи, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорна стойност на сходни стоки, когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки.

Информацията съобразявана в случая не отговаря на това условие, т.к. няма как от посочените статистически данни за количества и цени, да се извърши преценка дали се касае за средностатистическите цени именно за сходни стоки – липсват данни за търговската марка/производителя, качеството на стоките и търговското равнище. От тълкуването на дефиницията по чл. 1, § 2, т. 14 от Регламента за прилагане следва, че тарифното класиране на стоката и условията на доставка не са сред критериите, по които може да се установи сходство на стоките. Използваният от административния орган подход- а именно ,че от анализа на статистическите данни на стоките по КН 05040000, се установявало, че цената на посочената стока от Н. З. към България е занижена повече от 3 пъти, спрямо средностатистическата цена за ЕС, както и че приемливото равнище на внос в ЕС не следва да се различава с повече от 50% от средностатистическия размер на покупните цени при вноса на стоки с еднакъв код, като в заключение по този ред митническият орган е определил цена на стоката

замразено телешко внос от Н. З. в размер на 7,30 лв/ кг и е определил митническата стойност в този размер е необоснован. От посочените статистически данни не може да се извърши преценка дали се касае за средно статистически цени именно за сходни стоки, тъй като липсват данни за търговската марка/ производител, качество на стоките и търговско равнище. Тарифното класиране на стоките и условията за доставка не са сред критериите, по които може да се установи сходство на стоките. Съгласно трайната практика на ВАС/ решение № 8949/12.06.2019г по адм. Дело № 3073/2019г I отд./, когато в рамките на административното производство е представена допълнителна информация за декларираната митническа стойност на стоката и обяснения относно договорните отношения с продавача, то тази информация следва да се анализира от митническите органи, доколкото касае отношения с конкретен търговец за съответен период за стоки от същата марка или от същото качество и едва въз основа на подобен анализ да се обосновават изводи дали цената в декларацията е необичайно ниска и защо следва да се приложи критериите по чл.74 ал.2 или ал.3 от Регламента. Тъй като такъв анализ липсва, то и административният акт в случая не отговаря на изискванията на закона. Статистическите данни от програмата "Т." на ЕК не установяват конкретна стойност на всяка една от групите стоки включени в КН[ЕИК] и съответно разлики, обосноваващи твърдения за значителност. Доколкото разпоредбите на чл.74 параграф 2 и 3 са субсидиарни, то те следва да се прилагат единствено ако стойността на стоката не може да се определи по правилата на чл.70 ал.1 от Регламента. В случая обаче митническият орган не е обосновал липсата на данни относно мястото на производство, качество, търговска марка, единични цени по които се продава сборното количество на стоките, при положение, че е от представените от вносителя- оспорващ понастоящем писмени доказателства тези обстоятелства се извличат, поради което и доводът му за неприложимост на разпоредбите на чл.74 параграф 2 б.б и в е несъстоятелен. Ето защо в случая неприложим се явява чл.74 параграф 3 от Регламент 952/2013 във вр.чл.144 от регламент за изпълнение № 2015/2247- Когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава. Допълнителен аргумент за незаконосъобразност на акта са и последващите действия на митническата администрация, която видно от Решение № 32-1559/15.01.2021г. на директора на ТД С. морска, Агенция Митници, с което е прекратена процедурата по оспорване на митническата стойност на същия като вид стока, декларирана при последващ внос с митническа декларация от 23.12.2020г. Решението доказва, че ответникът е възприел аналогични на настоящите доводи и е преценил, че митническата стойност е правилно определена и декларарина от жалбоподателя. Предвид на гореизложените съображения настоящият състав приема, че административният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, при спазване на административнопроизводствените правила, но при неправилно приложение на материалноправните разпоредби, поради което подадената срещу същия жалба се явява основателна. Оспореното решение ще следва да се отмени, а преписката да се върне на административния орган за прекратяване.

С оглед изхода на делото, своевременно направеното искане от процесуалния

представител на жалбоподателя и на основание чл.143, ал.1 АПК във връзка с чл.78, ал. 1 ГПК на [фирма] следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение, ДТ и депозит за експертиза, съгласно представения списък, включително и допълнително платеното възнаграждение на вещото лице в размер на 287 лева, в размер общо на 1901лв. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, предвид фактическата и правна сложност на делото и извършените процесуални действия.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 43 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез управителя В. Л. чрез адв.Г., Решение с рег. № 32 - 250559/27.08.2020г. на Директора на ТД С. Морска към Митническа декларация МД с MRN 20 BG002002027610R1/06.04.2020.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне на административния орган при спазване на указанията по тълкуване на закона, дадени в настоящето производство.

ОСЪЖДА Териториална дирекция „С. морска“ в Агенция Митници да заплати на В. БГ Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез управителя В. Л. чрез адв.Г. разноски в размер на 1901 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: